

Внутрішній спокій

Що можемо ми в роздратуваннях,
Хоч ззовні всі вони, хоч в нас,
Лиш хаос сіяє, весь в воланнях,
В пітьмі й невігластві, й щораз

З тим вже ні спокій, ні терпіння,
Ні витримка, ні мужність з тим -
Не дасть нам сили й того вміння,
Щоби боротись з всім лихим,

Частіше всього хаос й роблять,
І мало хто з них не гнітить.
Нам завжди, всім, свої ж голоблі
Треба в тім втримати, й так сповить,

Могли б приборкати, й негайно.
В тім й з тим - то вже й людина є,
Тоді з тим вже й ніяка згряя
Вже не страшна, й сам Бог дає

Така людина всім, та й собі,
Й той ззовні лоск вже весь злетить!
Нема ж ніде чудес в природі,
Людина та в собі рве нить

Й народжений він сам собою,
І виплеканий, й залюбки,
Не взять їй царство Боже з бою,
Вулкан той й дасться їй взнаки.

Буде відновлювать нам спокій
Все довше, та складніш й трудніш,
Як хаос в нас засів, й глибоко,
В тім - все одно як в серце ніж.

Що в нас було, і є, і буде,
Якщо і не в самих собі,
То ззовні ж. Завжди різні люди,
І поодинці, й більш в юрбі

Щоб сили внутрішні, й весь спокій
В собі б ми мали – океан,
Все більшш й більшш, й більшш глибокі,
Й цунамі, шторм чи ураган

Такій людині все, щоб й ззовні
Вона й змогла, й перемогла,
Але ж якщо вулкан в ній - в обмін
Той хаос вже сама й дала

Ту, що нас з Богом всіх єднає,
То чим же допоможеш тут?
Хай хоч страждає, хоч й волає -
Той хаос в ній, й він весь як спрут,

Щоб завжди в нас наш путь – дорога
Були б для Бога й для людей,
Треба все взяти, що Агні Йога
Дає, щоб жити, й без смертей.